

ACHTERGROND Van hele reis is weggaan het moeilijkst

Eerste versnelling, koppeling los en dan de bocht om

Oskar Verkamman reed op de motor door Azië. Vijftienduizend kilometer vol bijzondere ontmoetingen. Hij schreef het boek 'De man aan de overkant'.

Marten Visser
m.visser@mediahuis.nl

Het moeilijkste moment van zo'n lange motortocht? Dat zijn de eerste paar honderd meter, zegt Oskar Verkamman. Je vertrouwde omgeving achterlaten, wetende dat je je vrouw en kind een hele tijd gaat missen.

Dat is lastig. Toch doet hij het, op 16 juli 2019. Nog een fotootje met vrouw Anja bij het kombord van Warmenhuizen, een kop koffie met een taartje dat dochter Daphne heeft gehaald en dan is het zover.

Verkamman stapte op zijn BMW r1200 GS Adventure uit 2016. Hij beschrijft het mooi in zijn boek. 'Ook een lange reis begint met de eerste meters. Een lange stevige knuffel met Daphne en Anja, een klein traantje en dan toch echt de helm op en de motor starten. De eerste versnelling, de koppeling los, een laatste zwaai en de bocht om.'

Kampeerspullen

Hij is goed voorbereid. Een echt Texelse schapenvacht onder de kont, om die lange dagen in het zadel wat aangamer te maken. Speciale banden onder de motor, extra watertankjes, kampeerspullen, de navigatieapparatuur vol mooie routes en waar mogelijk visa en douanepapieren vooraf geregeld. Hij pakt eerst de autotrein naar Turkije, om die duizenden saai snelwegkilometers door Europa te omzeilen.

Via Turkije gaat de motorreis vervolgens door Rusland, Oezbekistan, Kazachstan en de uitlopers van de Himalaya in Tadjikistan naar de

stad Bisjkek, waar de motor op de boot terug naar Nederland zal worden gezet. Vijftienduizend kilometer in totaal. Het is zaak om in de 'reismodus' te komen, schrijft Verkamman. Dat 'gejaagde' van Nederland van je af te gooien. Je moet leren dat je op reis bent, niet op weg ergens naar toe. Genieten van de landschappen, de ontmoetingen, je overgeven aan de cultuur en gewoonten van de gebieden waar je doorheen rijdt.

Reiziger

Rode draad in die culturen: gastvrijheid. 'Als wij hier in Nederland een onbekende door de straat zien lopen, waarschuwen we elkaar via de buurtapp: 'kijk uit, een vreemde'. Dat is daar totaal anders. Gastvrijheid, zorgen voor de reiziger: het zit echt in het DNA van de moslims', zegt Verkamman. Ontelbare keren moet hij aanschrijven voor het eten, de koffie, de thee. 'Of ik zat in een restaurant en dan bleek er al voor me te zijn betaald.'

Je moet je er aan overgeven, al heb je er niet altijd zin in, blijkt uit zijn boek. 'De eigenaar van het familiehotel staat al op me te wachten. Hij blijft ook motorrijder te zijn en ik parkeer naast zijn Holda Goldwing. Het plan is direct in te checken en daarna te douchen. De geur die uit mijn motorpak opstijgt, neemt inmiddels bijna een vaste vorm aan. Hoteleigenaar Hakan denkt er anders over en voor ik het weet zit ik achter een grote fles bier. Ik stribbel tegen, maar geef me gewonnen als de tweede fles arriveert. Na twee uur bier drinken, over de motor praten en moppen uitwisselen, arriveer ik

toch op mijn kamer. Ik geniet van de ruime en warme douche.' In het volgende dorp schuift er tijdens een koffiestop een doofstomme man aan bij zijn tafeltje. Een gesprek in gebarentaal. 'We hebben een gezellig moment. Natuurlijk komt hij gewoon bij mij aan tafel zitten. Ik moet er weer een beetje aan wennen dat iedereen contact met je zoekt zonder bijbedoeling. Gewoon om even een praatje te maken.'

Verkamman rijdt over smalle wegen hoog door de bergen, vol gaten, glibberig door de modder. Soms is hij blij dat het mistig is. Je weet dat

Man aan de overkant

De titel van het boek ontleent Oskar Verkamman aan een van de meest bijzondere ontmoetingen van zijn reis. Rijgend door de bergen ziet hij in de verte aan de overkant van een rivier een man. Verkamman fluit en zwaait, een gebaar dat direct beantwoord wordt. 'Toen kwam hij overeind en schreef met grote letters in het zand 'Welcome to Gharan', zijn dorp. Dat vond ik zo ontroerend. Die man heeft niks en die neemt toch de moeite om dat voor mij te doen. En ik was een totale vreemdeling voor hem. Dat is me de hele reis bijgebleven.'

de afgrond vlak naast de weg er is, maar als je hem niet ziet, zit je toch rustiger op de motor. Al heb je niet alles in de hand. 'Sla die stad liever over', krijgt hij te horen als hij Dogubeyazit nadert. Verkamman negeert de waarschuwing en stopt er voor koffie. Een mooi rustig stadje, stelt hij vast. 'Later hoor ik dat er de dag na mij bezoek een anderhalf uur durende schietpartij is geweest, waarschijnlijk tussen de Koerden en het Turkse leger. Een dynamisch stadje zal ik maar zeggen,' schrijft hij in zijn boek.

'De man aan de overkant' is een aanrader voor mensen die van reisverhalen houden. Verkamman

Waarom maak je zo'n **lange reis** op de motor? Wilde die oude Turk weten. 'Just for fun', zei Oskar Verkamman

FOTO OSKAR VERKAMMAN

Een gevoel van totale vrijheid door de grote leegte.

neemt de lezer als het ware mee, steeds dieper Centraal Azië in. Hij vertelt het verhaal chronologisch. Van het vertrek uit Warmenhuizen op 16 juli tot aankomst in Kirgizië op 12 september (met nog een uitstapje naar Kazachstan).

In zijn boek vertelt hij dat het soms enige moeite kost een dagboek bij te houden, maar de lezer plukt daar nu wel de vruchten van. Het verhaal van Verkamman zit vol details en onverwachte gebeurtenissen en leest daardoor als een trein. Waarom moest dit boek er eigenlijk komen? 'Het is bij toeval ontstaan.

Mijn hoofd zat na die reis zo vol met indrukken dat ik ze op ging schrijven. Eigenlijk alleen voor mezelf. Maar het werd steeds meer en toen bedacht ik: zal ik een boek schrijven?'

'Doe maar want het is de moeite waard, zeggen ze bij uitgeverij Leesst in Schagen, waar hij aanklopt voor begeleiding en advies. 'Ze hebben me daar echt goed geholpen. Bijvoorbeeld door mijn teksten goed te redigeren, zodat het een leesbaar geheel is geworden.'

Hij heeft het boek uiteindelijk in eigen beheer uitgegeven. 'Vijfthon-

der stuks heb ik laten drukken. De eerste 150 zijn al verkocht, dat loopt lekker. Als ik er 450 weet te verkopen ben ik uit de kosten.'

Centraal in het boek staat uiteindelijk die ene vraag die een oude Turkse man hem stelt, als hij vlakbij de Georgische grens de tank van de motor vult bij een pompstation. De man volgt met zijn vinger de route van Verkamman, die hij op zijn koffer achterop de motor heeft geplakt. En stelt een simpele vraag: why? 'Waarom? Just for fun', zegt Verkamman op dat moment maar. Onderweg popt de oude man zo nu en

dan in het hoofd van Verkamman op. 'Waarom doet hij dit zo graag? Er zat geen grotere gedachte achter de reis dan mijn wens om te reizen en te ontdekken. Mijn eindbestemming was geen doel op zich, maar slechts een middel om de reis te maken.' Nu al zeker: er komt nog zo'n trip. Afghanistan, China, Pakistan, Noord-Irak: de route vormt zich in zijn hoofd. En dat is eigenlijk al het begin van een nieuwe reis...

Het boek van Oskar Verkamman is te bestellen via de speciale website demanaandeoverkant.nl. Het boek telt 212 pagina's en kost €19,95.

Na twee uur bier drinken, over de motor praten en moppen uitwisselen, arriveer ik toch op mijn kamer.

Op de grens van Afghanistan.

FOTO OSKAR VERKAMMAN

Honderden kilometers 'overhard' in Kirgizië.

FOTO OSKAR VERKAMMAN

De grensrivier tussen Tadjikistan en Afghanistan.

FOTO OSKAR VERKAMMAN

Ontmoeting met de lokale bevolking op de markt.

FOTO OSKAR VERKAMMAN

Wildkamperen in Kirgizië.

FOTO OSKAR VERKAMMAN